

H

- „H A” (waterloop ± Tenboer : Gr) :: flumen Ha, midden 12^e, D W RH9, 65 v°.
 Germ. *ahwō*- f. „natuurlijke waterloop inz. in het zoekleigebied”.
- „H A” (unb. in der Eifel) :: —, ± 1115, D ME 10.
- HAACHT : Lv :: Hacht, (1146-52) kop. ± 1265, Park A 17 ; 1152 kop. id., ib. ; 1157 kop. id., ib. 18.
- HAAFTEN : Gl :: Haften, 1031 kop. midden 12^e, Ka vita Meinwercei, 123.
- HAAKSBERGEN : Ov :: Hockesberghe, 1188 kop. eind 13^e, U B 2, 135 r°.
- HAALTEERT : Al :: Haletrut, 1046, ed. DB, p. 265. — Haltra, (1142-86), G N ; 1201, G N. — Haltera, 1194, G N.
 Germ. *halahdrja*- resp. *halahdrōpu*- f., collectief bij *halahdra*- m., vermoedelijk „jeneverbessenstruik”, zoals het compositum daarvan ohd. *wehalter*, nhd. *wacholder*. Afdeling op *-dra*- (cf. *apuldra*- enz.) van *halaha*- (?), misschien „stekelig”, vermoedelijk verwant met on. *hulfr*, oe. *holegn*, ohd. *hulis* „hulst”. Cf. Aalter, Haltern, Helch-teren, Herentals, Houtel, Houwaart.
- HAANRADE [Kerkrade : Lb] :: Hagenrothe, 1119 kop. 1157, R Ann. Rod. ; 1139 kop. id., ib. — Hanrothe, 1143 kop. id., ib.
 Germ. *hagan*- m. „bosje” + *roþa*- n. „gerooid bos”.
- HAAR [Denekamp : Ov?] :: Hari, 10^e, D W IX a 1 a, 39 r°. — Here, 1^e helft 11^e, D W IX a 1 a, 39 r°.
 Germ. *haru*- f. „zandige heuvelrug”.
- HAARDT (Wald bei Thalfang : Tr) :: in Hart uel Waber iuxta Taleuanc adiacente, 1056 falsch anf. 12., P L 9266/9. — silua illa quę Hart uel Waber iuxta Taleuanc dicitur, 1065 falsch anf. 12., P L 9266/11. — siluula quę Hart uel Waber in Taleuangero marca dicitur, 1112, P L 9267/3.
 Germ. *harud*- f. „waldiger Höhenzug”.
- HAARDT [Altrich : Tr] :: Hart, 1152, Tr Q 2 ; 1157, Tr F 4 ; 1171, Kb 96/21 ; 1184, Kb 96/38 ; 1190, Kb 96/39 ; 1206, Tr D 9 ; ± 1213, Tr J 31. — Harth, 1177, Kb 96/25.
- HAAREN : Arn :: Haran, mitte 12., D W II a 1, 3 v°.
 Germ. *harum*, dat. pl. zu *haru*- f. „sandiger Hügelrücken”.
- HAAREN : Dt :: Harun, (1015-25) kop. mitte 12., Ka vita Meinwercei, 47.
- HAAREN BEI GEILENKIRCHEN : Aa :: Hare, 1217, D H 9 ; 1223, D H 17. — Haren, 1223, D H 16.
- HAARHAUSEN [Rönsahl : Arn] :: Hagerhuson, mitte 12., D W II a 1, 32 r°.
- HAARLEM : Nh :: Haralem, 9^e kop. 10^e kop. eind 11^e, ed. DB, p. 339. — Harlem, 1119, U SP ; 1132 en 1155 kop. ± 1170, Ann. Egm., Ld CT, C XI ; 1162, Hg B 62 ; 1172, U SJ 972 ; 1198, U SM 1947 ; 1199, Hg B 84 ; 1201, Hg B 84 ; 1206, E D ; 1214, Hg B 4 ; 1222, Hg B 86. — Harlhem, 1167, E D ; 1204, U B 414. — Harlehem, 1200, Hg B 84.
 Germ. *harula*- m., diminutief bij *haru*- f. „zandige heuvelrug” + *haima*- n. „woning”.